

...De eerste die de zee bedwong, zegt een Maleise legende, was een verloren gelopen kind, de enige overlevende van een volksstam die door het hemelvuur doodgebliksemd werd. De andere clans, die in de laren van het woud verbleven, weigerden het een onderkomen te geven. Het deed beroep op het medelijden der dieren. Een wilde eend stond het zijn uit gevlochten bamboestokken vervaardigd nest af. Het kind legde zich neer om te sterven en... sliep in. Toen het uit zijn slaap ontwaakte, dacht het in het paradijs der verloren kinderen terecht te zijn gekomen. Weldra onderging het de aanval van de Zeven gesels van de Zee: de angst, de honger, de dorst, de eenzaamheid, het zelfbeklag, de spijt en de hoop. Toen hij deze teruggedreven had, werd hij grond gewaar. Hij zag dat deze op zijn geboortegrond geleek en koud was als een dode onder het blanketsel van zijn fonkelende vruchten en zijn goudblonde stranden.

"La Mer" (V. Romanovsky et C. Francis-Bæuf)

Jules Verne deed in zijn gedenkwaardige "droom"-reis: "Twintigduizend mijl onder zee" enigszins een onderzeese reis om de wereld. Deze illustratie van Neuville en Riou, verschenen in een uitgave van J. Hetzel en Cie, toont zeekwallen en lange zeewier-slierten.

Dr. E. Leloup

De mens kent de werking van het zeewater bij middel van de golven, de deining, de getijden en de vloedgolven, waarvan hij de gevolgen ondergaat. Tijdens zijn zwerftochten over de steeds in beweging zijnde oceanen stelt hij, sinds de oudheid, aan de oppervlakte en in de diepte verplaatsingen vast van aanzienlijke zoutwatermassa's.

Deze warme of koude stromingen blijven niet zonder gevolg voor de algemene ekonomie van bepaalde landen. Zo kunnen we bijvoorbeeld de werking aanstippen van de Golfstroom op de westkust van Noord-Europa evenals die van de Humboldtstroom op de Stille Zuidzeekust van Zuid-Amerika. De mens heeft eveneens de invloed erkend die de wenteling van de aarde op de grote oceaancircuits uitoefent; deze draait in de richting van de wijzers van een horloge in het noordelijk halfrond en in omgekeerde richting in het zuidelijk halfrond.

Anderzijds beuken verticale stromingen tegen de vastelandskusten in. Zij brengen het water uit de diepten naar de oppervlakte en voeren aldus alle opgeloste minerale zouten met zich die noodzakelijk zijn voor het leven van de mikroskopische wezens van het oppervlakteplankton. Op sommige plaatsen volgt hieruit een doorgedreven vermenigvuldiging van organismen. Dit diep water bevordert aldus het ontstaan van geweldige concentraties van vissen.

Aflevering 13 van "BP review" zet de ideeën uiteen die de oceanografen onlangs verworven hebben over de oorsprong en het ontstaan der oceanen; over de uiterlijke gedaante van uit het water opgedoken land en van de oceaانبekkens, over de aard van de zeebodem evenals over het zeeijs en de ijsbergen.

Maar de mens maakt gebruik van het zoutwater. Hij trekt er zeezout uit, broom, kali, jodium en tal van andere producten. Het levert hem ook eetbare planten en dieren. Tevens slaagt hij er in het zeewater zelf te karakterizeren en er enkele dynamische, fysische en scheikundige eigenschappen van te bepalen. Dat is het doel van aflevering 14 van dit tijdschrift.

